

llibertat

òrgan oficial antifeixista del consell municipal

La fermesa en
la resistència
segueix essent
la garantia de
la victòria final.

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
Carrer de Barcelona, 13 — Telèfon n.º 255

ANY III

Mataró dijous 30 juny 1938

NUM. 600

NÚMERO SOLT: 30 cts.
SUBSCRIPCIÓ: 4'00 PESSETES MES

La situació militar

Els redactors militars dels periòdics alemanys i els redactors diplomàtics dels periòdics anglesos coincideixen a reconèixer que la resistència de l'Exèrcit espanyol, soimès, al front de Llevant, a l'atac per al qual Itàlia i Alemanya han acumulat darremament més mitjans, deixa sentir els seus efectes i desbarata els plans de les potències invasores. Més que mai s'acusa, en el pla diplomàtic, l'acció dels soldats al front. La pèrdua de Castelló, per exemple, després de la tenaç i valenta lluita que ha detingut, durant setmanes, l'enemic, ha demostrat als amos d'aquest, als que mouen les peces en el tauler, que les dificultats per vèncer en llur invasió de Espanya augmenten, en lloc de minvar, a mesura que passa el temps.

Pot dir-se que, en realitat i llevat d'alguna excepció, fa un any, no havien arribat a constituir-se els fronts. El Nord, víctima de la No Intervenció, sense poder rebre els auxilis més indispensables de l'aviació, s'enfonçava: Bilbao, Santander, Astúries, noms que ressonaran històricament com una acusació contra els demòcrates no intervencionistes. Suplir el poble espanyol que comença a llun, i després de recórrer el Nord fronterer i costaner, torna més ençà d'Irun als Alps Pirineus.

El succeït a la gloriosa 43 Divisió és un episodi més d'aquesta sèrie de asfixiaments que la política de No Intervenció ha executat fredament. Militarment, aquesta vegada l'episodi és clar que és menys important. La 43 Divisió no defensava, a l'Alt Cinca, una regió com Astúries o una ciutat com Bilbao. En realitat solament defensava l'honor.

I aquesta l'han defensat tan realment que, no solament l'han salvat, sinó que l'ha fet sortir triomfant. De l'episodi de la 43 Divisió, a més a més de l'heroisme, que passarà a la

història d'aquesta guerra, ha quedat palesa la voluntat del poble espanyol, el qual s'ha mostrat disposat a morir abans que inclinar-se davant els invasors. El plebiscit a què foren sotmesos els soldats de la 43 Divisió a França per tal que expressin llur desig de venir a continuar lluitant per Espanya o d'anar a reomplir les files dels que segueixen als invasors, ha fet a l'estranger més efecte que una victòria.

Una vegada més s'ha demostrat que Espanya, partida, separada, aïllada amb la mateixa resolució: la de resistir. Itàlia i Alemanya haurien de arribar a tenir ocupat totalment el sòl de la terra espanyola perquè no els passés com a Napoleó. De cada metre quadrat que restés sense ocupar sorgiria ara, com va sorgir aleshores, un espanyol indòmit, disposat a no donar-se per vençut.

Però ara hi ha una cosa que aleshores no hi hagué. Hi ha exèrcits de veritat. Cada vegada augmenten i s'enforteixen, malgrat els gronxoleigs i la sort de les batalles. Si fa un any no hi havia en realitat més fronts que el de Madrid i el d'Extremadura, avui hi ha els fronts de Llevant i de l'Est. Hi ha, a més a més, les organitzacions necessàries per a anar forjant exèrcits, fent, no solament soldats, sinó classes, caps i oficials d'Estat Major. I per a anar forjant armes.

Tota l'Espanya lliure es troba ara en peu de guerra enfront dels invasors. Tot es fa per a l'Exèrcit i per l'Exèrcit. Hi ha i haurà tots els soldats que facin falta per a resistir, fins que Mussolini i Hitler es convencin d'aquesta vella veritat europea: que una guerra a Espanya és un mal negoci.

(Del «Butlletí Desenal de la Secció d'Informació de l'Estat Major de l'Exèrcit de Terra».)

A la Casa Confederal

La conferència de Manuel Pérez

Hem assistit a tres conferències de Manuel Pérez. En la primera ens causà bona impressió i a més, una simpatia envers un propagandista revolucionari, per la seva senzillesa d'expressió i per la manera tan fàcil en que sap trobar el concepte clar, la concepció que interessa que arribi vivament al pensament i al cor dels treballadors.

Abans d'ahir en aquest aspecte estigué millor que cap de les vegades que l'oïrem. A més, valent, si tenim en compte el fre que es veu que col·beix a molts revolucionaris en les hores d'avui, degut a una política popular un bon xic confusa.

El concepte de «Pàtria» que ell exposà, contrària en tot als interessos burgesos i capitalistes, ens plagué força.

La Pàtria pels treballadors, en cap moment pot ésser una cosa abstracte i en aquest sentit creiem interpretar el criteri de Manuel Pérez. La Pàtria, per ell i per nosaltres no pot ésser altra cosa que una vinculació estreta entre els interessos materials i espirituals d'un poble i els interessos de la classe treballadora vers la revolució socialista, feta comú pels anarquistes i marxistes revolucionaris.

I és bo que aquesta concepció de Pàtria es repeteixi. El patriotisme és molt perillós pels treballadors.

Tot seguit el distingit conferenciant passà a fer una crítica de l'actuació dels treballadors d'Europa en relació a la lluita cruel que estem vivint al nostre país i encertadament els qualificà duríssimament. Sols hi trobarem a manca que ens aclarís de qui era la culpa del seu procedir. Si de la direcció reformista i burocràtica de totes les Internacionals obreres o si feta recaure la responsabilitat de la mala actuació revolucionària sobre tot el proletariat europeu en general.

Amb la senzilla claretat que caracteritza al dissortat exposà el perquè a

La guerra

En veure el jorn tan clà i el cel tan i tan vasta la terra, [bleu, cal preguntar perquè l'home és esclau de la terrible guerra, quan tot és un repòs d'eterna pau?...

Fam i devastació; odi i matança, tot passarà com una allau, i els que hauran mort a l'erm, sens co-gaudiran d'una pau [bejança que farà clamar la Terra per les gorges dels abims: —Per què la bogeria de la guerra i la inutilitat de tants de crims?

FRANCESC ROSSETTI

no es triomfà a les primeres setmanes del moviment revolucionari com a conseqüència natural de la sublevació feixista, i digué, que les democràcies europees, capitalistes i burgeses varen preferir la intervenció del feixisme italià i alemany a que triomfés la revolució aquí, pel perill que representava pels seus interessos, no democràtics, sinó interessos capitalistes. Amb el que no comptaven, digué Manuel Pérez, és amb la voluntat fèrrea dels obrers tots a no deixar-se trepitjar les llibertats d'Espanya. I d'aquesta actitud nostra, continua dient, neix tot l'embolic internacional que fa anar de corcoll a tots els polítics imperialistes com queda demostrat amb la paralització de l'acord italo anglès i amb la paralització també de diferents tractats o pactes entre França i Itàlia i altres d'igual intenció, davant la rossueria combativa de les masses treballadores organitzades.

Malgrat els punts tractats amb tanta claretat, estem segurs, però, que el que més interessà als concurrents a l'acte, fou la publicitat que donà, de l'intenció d'armistici que hi ha per part d'uns republicans, que en lloc d'ésser dintre l'Espanya antifeixista no han sapigut fer altra cosa que marxar ben lluny del seu lloc d'honor de republicà amb tota una covardia vergonyosa a sobre i que ara sembla

Aquest número ha estat sotmès a la censura

La virada de Pio Baroja

Notícies de París, força versemblants, acusen una virada més d'aquest escriptor singularíssim, que ha reeixit sempre a no fer-se estimar de ningú. Malaguanyats els seus indubtables dots literaris i novel·listics, per a ésser posats al servei d'una mala causa!

El fet d'haver estat a punt d'ésser assassinat pels «requetés» no és obstacle perquè el narrador de les gestes d'Aviraneta, el pseudo liberal, pseudo-anarquista i fingit anticlerical, s'hagi tret la careta i a les velleses adopti una actitud, evidentment interessada, i indigna de la ferotge independència de què tant s'havia vanat l'escriptor.

Ja sabem que l'anticatalanisme del Baroja lerrouxista del 1910 i la germanofília furibunda del Don Pio del 1916, significaven un llevat molt sos-

pitós. Creiem, però, que la magnitud de l'escomesa dels bàrbars hauria fet reaccionar un poc el senyor Baroja i Dessy, anti-tot i mordent, en un sentit favorable a la civilització en perill. No ha estat així i el versàtil narrador se'n va amb el bàrbars. Si és que s'hi troba bé, pot romandre hi. Els capellans carlins que volien ocórrer-lo al Bidasoa li agraïran les nícieses que porta escrites contra francmaçons, teòsofs, etc., etc., i oblidaran les seves diatribes contra Ferran Vil·la i la seva descendència.

Ara bé. Cal que Baroja, basc antibasc sempre, i avul, espanyol antiespanyol; no oblidí la trista fi d'Unamuno i, ahora, aquell adagi castellànsim que diu: «Así paga el Diablo a quien le sirve»...

MANÇANILLA «LA MAJA»

XERES FINÍSSIM «PETRONIO»
MORALES PAREJA «XERES»
Dipositori: MARTÍ PITÈ — MATARÓ

Atenció, Empreses Col·lectivitzades!

El Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya publicava, el dia 9 del corrent, un Decret del Departament d'Economia, en l'articulat del qual hi consta el que segueix:

Art. 6.º En l'ordre comptable i financer de l'empresa, és de la competència de l'interventor, el següent:

a) b) c) d) e) Autoritzar amb la seva signatura tots els documents que signifiquin disposició o mobilització de cabals.

Art. 14.º A partir de la data de la publicació d'aquest Decret al DIARI OFICIAL els interventors-delegats en exercici adaptaran llur actuació a les normes ací establertes. Pel que es refereix a la signatura de documents que impliquin mobilització de cabals, caldrà registrar les signatures al Negociat de Legitimitats del Departament d'Economia i les Banques i establiments de crèdit deixaran d'admetre paper que no porti aquest requisit, trenta dies després de la publicació d'aquest Decret.

En conseqüència, els Delegats de la Generalitat a les Empreses Bancàries i Institucions d'Estalvi de Catalunya hauran de tenir cura que, a partir del dia 9 de maig propi, sigui complimentat l'esperit i lletra del que queda ordenat pel Decret de referència.

Barcelona, 15 d'abril del 1938.

El Cap del Servei Tècnic del Crèdit i de l'Estalvi

Banca Arnús - Banc Espanyol de Crèdit - Banc Hispano Colonial - Banc Urquijo Català - Majó Germans, Banquers - Caixa d'Estalvis de Mataró.

que ens vulguin fer oblidar tots els milers i milers d'obres morts i assassinats i com si a Espanya no hagués passat res.

Aquesta maniobra, diu enèrgicament Manuel Pérez, no els sortirà bé. La classe treballadora i els explotats tots ho impediran i a tal efecte, diu, que de la mateixa manera que el 19 de juliol del 36 s'aixecà en armes contra els rebels feixistes, també els treballadors s'aixecarien novament contra aquells traïdors i covards que intentin traïr el poble en profit de totes les oligarquies que feren possible la tragèdia que estem vivint.

La conferència, aplaudida apassionadament en diferents moments ho fou últimament en repetir la consigna de resistir fins vèncer o morir.

J. D.

ALELLA VINÍCOLA

MARFIL — Vi fi de taula
VIOLETA — exquisit gran dolç
GUALDA — qualitat superior sec
CONFITERIA BARBOSA

Informació local

DIETARI

L'AVI DIU...

La mainada contribuïa per adornar el carrer amb les cadenes de papers de colors i banderetes ideals.

El Salomón es penjava davant la capelleta que de bon matí ja estava adornada amb flors i enllumenada si el vent ho permetia.

Resultaven els preparatius d'una gran festa major d'una gran població, per la g àcia del Sant que tenia la capelleta en el carrer de la sort.

Així en el carrer de Sant Joan hi havia una capelleta adossada a la paret i a l'altura d'un primer pis amb aquesta inscripció «Sant Joan de tot el carrer» i com en el Santoral no hi figura, és de creure que era la capelleta de tot el carrer.

Fós com fós, els veïns afortunats contemplaven de bon matí l'efecte que presentava el carrer guarnit visiblement i al migdia sortien les veïnes al carrer per veure el «pase-calle» executat per una orquestra a la que acompanyava la comissió organitzadora, tot el que constituïa el tradicional llevat de taula.

Els joves de la comissió, proveïts de sengles rams de flors, amaratats d'essència i també amb moratxes ruixaven a les noies del carrer amb l'objecte de perfumar les. Aquestes, amb orgull i lluint els millors vestits de festa major, esperaven amb ansietat el «pase calle».

Tot sovint hi havia la taula parada en la casa d'una noia que havia estat ruixada per un jove del «pase-calle» i resultava ésser convidat al dinar de festa major.

Les noies que pescaven un promés no cal dir que eren les primeres en encendre un ciri a Sant Joan de tot el carrer i les noies que es quedaven per vestir el Sant ni tan sols li encenien una «mariposa».

Els nostres avis, amb la mania d'emboïcar els Sants, en tots els actes de la vida pública i privada, i fins i tot en la vida d'alcova, aconseguien l'agraïment d'un afortunat i la maledicció de mils de desenganyats.

P. C.

CUPÓ DELS INVÀLIDS. — En el sorteig efectuat el dia 29, el premi de vint-i cinc pessetes ha correspost al número 010.

Els números premiats amb tres pessetes són: 110, 210, 310, 410, 510, 610, 710, 810, 910.

— Les restriccions que a la indústria ha imposat la manca de materials, fa que manquin forces articles d'ús domèstic. La Cartuja de Sevilla, però, encara segueix oferint als seus clients un bon assortit d'aquests articles necessaris per a la casa o per a fer un present de bon gust.

AJUNTAMENT DE MATARÓ Conselleria-Regidoria de Finances i Proveïments AVÍS

Demà i demà passat, dies 1 i 2 del proper mes de juliol, durant el repartiment de pa es canviarà en les respectives sucursals les targetes de pa al preu de 10 cèntims, per les que regiran durant els mesos de juliol i agost.

Mataró, 30 de juny del 1938. — El Conseller Regidor, Josep Calvet.

NOTA PREGADA. — El Comitè de Front Popular de Dones Antifeixistes inviten al partit de futbol que tindrà lloc el dissabte dia 2 de juliol, a dos quarts de cinc de la tarda, en el camp de l'Iluro en el qual hi prendran part els companys de la Marina i Artilleria, a profit dels nostres combatents que estan defensant la nostra causa i donant la seva vida per la Llibertat. Esperem no faltareu a tan humanitari acte.

MORALES PAREJA — XBRRE

Demaneu sempre:

CONYAC POPULAR

CONYAC EXTRA Morales Pareja

CONYAC JULIO CÉSAR

Dipositari: MARTÍ PITÈ — MATARÓ

NOTA DE LA SOCIETAT ESPORTIVA DE PESCADORS DE CANYA. — A tots els pescadors esportius de Mataró. Aquesta Junta té a bé a comunicar a tots els pescadors que encara no estan associats que se'ls concedeix un mes per a poder ingressar.

gar lliurement sense abonar cap quantitat.

Passat aquest termini caldrà abonar la quantitat acordada en Junta General.

Esperem que tots ingressaran en aquesta societat on trobaran companyerisme i fraternitat. — La Junta.

CONYAC POPULAR CONYAC EXTRA CONYAC JULIO CÉSAR

de l'casa xeressera

MORALES PAREJA

Dipositari: MARTÍ PITÈ — MATARÓ

Per 50 cèntims podeu fer un bon asequi, amb

ILURENOS

postre mataroní

Demaneu-los en les bones tendes o queviures. — Fabricats per FÀBRIA BATERIA.

IMPREMTA MINERVA. — MATARÓ

Informació del dia

Barcelona

Comunicat oficial d'ahir EXÈRCIT DE TERRA

FRONT DE LLEVANT. — Al sector de La Puebla de Valverde, les nostres forces conquistaren brillantment les cotes 1.196 i 1.181 de la Cumbre i la 1.133 de Los Corrales; capturaren presoners i material.

A la zona de Ribesalbes, les forces invasores, ajudades intensament per llur aviació, aconseguiren avançar lleugerament llur línia; es lluita amb extraordinària duresa al poble de Fanzara on les tropes espanyoles resisteixen amb elevat esperit.

FRONT D'EXTREMADURA. — Avui, a la matinada, l'enemic atacà amb intensitat les nostres posicions de Puerto Castuera i Puerto de la Ventura; el combat es corregué a tota la línia. Els facciosos foren totalment rebutjats, sense que aconseguissin cap objectiu, després de sofrir moltes baixes.

FRONT DEL CENTRE. — Al sector de Revenga, les tropes lleials han conquistat les posicions de Collado, Tirobarra, Monton de Trigo i la Pina-reja.

ALTRES FRONTS. — Sense notícies d'interès.

A les 21.48 hores d'ahir, dos hidro-bombarders dels pobles de Carlet, Cullera, Algemesi, Alcudia de Carlet, Puebla de Farnals i Masamagrell; a més, metrallaren les poblacions civils de Perelló i Alcira.

A les 9.47 hores d'ahir, els trimotors «Savoia» bombardaren Blanes, i causaren nou morts i trenta-nou ferits. A les 12.03, els trimotors «Junkers» llançaren unes cinquanta-cinc bombes sobre Sant Vicenç de Calders i els xalets situats entre aquest poble i Comarruga, del qual resultaren algunes víctimes.

La justícia de la República

El Tribunal d'espionatge i alta traïció de Catalunya ha confirmat la pena de mort imposada a Jaume Roig i Pujol i tres de 30 anys d'internament, una de 15 anys, una de 6 anys i un dia contra altres processats.

El tribunal permanent de guàrdia en un judici per alta traïció ha im-

posat dues condemnes de 20 anys, cinc de 15 anys, quatre de 10 anys i sis de 4 de reclusió en camps de treball. Han estat absolts dos processats. — Fabra.

Accident

Un auto que s'ha fet escapol ha embestit una moto que anava tripulada per Cosmala Tadek, de 27 anys i Fel·la Campo, de 22 anys, les dues han resultat ferides de gravetat. — Fabra.

Denúncia

Miquel Laporta, que tornava de passar una curta temporada al camp ha denunciat al Juiat que havia trobat ocupat el seu domicili per uns desconeguts. — Fabra.

El bombardeig de les poblacions obertes. — Una nota del ministeri d'Estat

Al ministeri d'Estat ha estat facilitada una nota als periodistes que diu: L'ambaixador espanyol a Londres senyor Azcarate per ordre del Govern de la República ha tramès al Foreign Office una nota per la qual es demana, que de conformitat amb la proposta anglesa del 24 de juny sigui iramesa immediatament una comissió investigadora a Blanes per tal de comprovar que la darrera agressió de l'aviació italo alemanya, que ha costat 9 morts i 30 ferits de la població civil, no pot estar justificada per no haver hi a Blanes cap mena d'objectiu militar.

El Ministeri d'Estat ha aprofitat aquesta ocasió per remarcar que totes les gestions que ha portat l'ambaixador d'Espanya a Londres, com sempre ha estat per ordres rebudes del seu govern. — Fabra.

Estranger

El conflicte de El Chaco millora

WASHINGTON. — Gràcies a les gestions portades a terme pels governs dels Estats Units, Argentina i Brasil prop del Paraguai i Bolívia, sembla que serà possible arribar a un acord definitiu en el conflicte de El Chaco. — Fabra.

Reforços japonesos a Xina

PEKIN. — Les agències d'informació xineses donen compte de l'arribada de gran nombre de trens carregats de forces d'infanteria japonesa, les quals han d'ésser destinades a combatre els franc tiradors que entorpeixen les comunicacions per ferrovia. — Fabra.

Venc o canvio

per màquina d'escriure, una caixa de ferro per a cabals, model Anat, d'seguretat absoluta.

Raó: Casa Patuel, Isern, 1.

Casa Caldas

COMPRA VENDA de finques rústiques i urbanes. Es comprarien diverses finques en el terme municipal de Mataró.

EN VENDA, una finca de 2 quateres de terreny amb regadiu, bona situació.

Ronda de Prim, 78 - Mataró.

Es necessita dida

a tot ester.

Informaran a Wifredo, 31 (carnis-seria).

Es ven

Un motor 5 H.P. funcionant actualment marca «Harley», en imillorable estat.

Raó: Administració de LLIBERTAT.

Hostal Bonaventura Durruti

— Splèndid servei de coberta i a la carta
Gran saló per a Banquets i Festes
Habitacions amb aigua corrent
i quarts de bany

Garatge en el mateix Hotel

B. Durruti, 1 Formi Galan, 377 Toldón 128

Per braguers, faixes, mitges, aparells ortopèdics i demés

Preus reduïts

Casa Català

F. Galan, 322

Mataró

Dr. R. Perpinyà - Oculista

AJUDANT DEL DOCTOR LAPERSONE DE PARIS

MATARÓ

B. Durruti (St. Agustí), 55
Dissabtes, de 9 a 1

BARCELONA

Provença, 185, 1.ª, 2.ª entre Aribau i Universitat
De 4 a 7 tarda

TELEFON 79554

Llegiu LLIBERTAT